

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
Kanton 10
KANTONALNI SUD U LIVNU
Broj:10 0 U 004111 21 U 2
Livno,7.12.2021.godine

P R E S U D A

Kantonalni sud u Livnu, po sutkinji toga suda Ani Krstanović, uz sudjelovanje Janje Mihaljević kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Udruženje za borbu protiv korupcije Transparency International u BiH, gajeva 2 Banja Luka, protiv akta broj:01-470/17 od 22.5.2017.godine, tuženika skupštine javnog komunalnog poduzeća d.o.o. Tomislavgrad, radi poništenja Rješenja, nejavno odlučujući dana 7.12.2021.godine,

Presudio je

Tužba se uvažava, rješenje tuženika poništava i predmet vraća tuženiku na ponovni postupak i odluku.

O troškovima postupka odlučit će se konačnom odlukom u ovoj upravnoj stvari.

Obrazloženje

Rješenjem tuženika odbijena je žalba tužitelja izjavljena na Rješenje broj:62-1302/16 od 12.12.2016.godine.

Nezadovoljan odlukom tuženika, tužitelj je pokrenuo upravni spor kod ovog suda. U tužbi navodi da je 28.4.2016.godine od tuženika temeljem Zakona o slobodi pristupa informacijama zatražio preslik svih ugovora o javnim nabavkama radova, roba i usluga, zajedno s pripadajućim aneksima svih zaključenih ugovora, koje je vaše poduzeće zaključilo u bilo kojem od Zakonom predviđenih postupaka tijekom 2015. godine, preslik pravilnika o unutarnjoj organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta JKP Tomislavgrad te popis svih zaposlenih u poduzeću, koji su u radnom odnosu, neovisno od vrste i trajanja ugovornog odnosa. Tuženik nije odgovorio, pa je tužitelj spremio urgenciju, i nakon što se obratio upravnoj inspekciji tuženik je donio rješenje broj: 62-1302/16 od 12. 12. 2016. godine, odbijen je zahtjev tužitelja za pristup informacijama, a tužitelj je uložio prigovor, a tuženik je donio rješenje broj: 01-470/17 od 22. 5. 2017. godine, kojim je odbijena žalba tužitelja.

Tužitelj u tužbi ističe da je tuženik nepravilno primijenio odredbe Zakona o slobodi pristupa informacijama F BiH, jer je člankom 11 stavak 2 Zakona o slobodi pristupa informacijama F BiH propisano što zahtjev za pristup informacijama mora sadržavati. Tuženik se pogrešno pozvao na članak 11 stavak 3 jer se zahtjev ne odnosi na osobnu informaciju, nego se radi o informaciji od javnog značaja pod kontrolom tuženika. Tuženik je postupio suprotno članku 1 Zakona o slobodi pristupa informacija u F BiH, te predlaže da se tužba usvoji, poništi

rješenje tuženika broj: 01-470/17 od 22. 5. 2017. godine, i naloži tužitelju da omogući pristup informacijama, te da obveže tuženika na plaćanje troškova postupka.

U odgovoru na tužbu predloženo je da se tužba odbije kao neutemeljena.

Tužba je utemeljena.

Ispitujući zakonitost pobijanog akta u granicama zahtjeva iz tužbe, sukladno članku 34 stavak 1 Zakona o upravnim sporovima (Službene novine F BiH br. 9/05) odlučeno je kao u pravorijeku zbog slijedećeg.

Iz predmetnog spisa razvidno je da je tužitelj 28. 4. 2016. godine zatražio temeljem članka 4 i 11 Zakona o slobodi pristupa informacijama, preslik svih ugovora o javnim nabavkama radova, roba i usluga, zajedno s pripadajućim aneksima svih zaključenih ugovora, koje je JKP Tomislavgrad zaključilo u bilo kojem od Zakonom predviđenih postupaka tijekom 2015. godine, preslik o unutarnjoj organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta u poduzeću, kao i popis svih zaposlenih koji su u radnom odnosu neovisno od vrste i trajanja ugovornog odnosa.

Prvostupanjski organ nakon urgencija donosi rješenje broj: 62-1302/16 od 12. 12. 2016. godine, kojim nalaže tužitelju da u roku od 8 dana od primitka rješenja ispravi zahtjev na način da dostavi osobni dokument s fotografijom, dokaz o zakonskom zastupanju ili punomoć kao i preslik osobnog dokumenta.

Na navedeno rješenje tužitelj je uložio prigovor, a tuženik je rješenjem broj: 01-470/17 od 22. 5. 2017. godine odbio.

Člankom 11 stavak 2 Zakona o slobodi pristupa informacijama F BiH propisano je da zahtjev za pristup informacijama mora biti u pismenom obliku na jednom od službenih jezika Federacije, dati dovoljno podataka o prirodi i /ili sadržaju informacije, kako bi se omogućilo da javni organ uz razuman napor pronade traženu informaciju i sadržavati ime podnositelja zahtjeva i njegovu adresu.

Iz zahtjeva tužitelja od 28. 4. 2016. godine, razvidno je da zahtjev sadržava sve što je propisano člankom 11 stavak 1 i 2 Zakona o slobodi pristupa informacijama u Federaciji BiH (Službene novine F BiH br. 32/01 i 48/11).

Tuženik pogrešno smatra da se radi o zahtjevu iz članka 11 stavak 3, jer se zahtjev ne odnosi na osobnu informaciju, nego se radi o informaciji pod kontrolom javnog organa, koju je dužan, a sukladno članku 4 istog Zakona i priopćiti.

Rješenjem tuženika nepotpuno je utvrđeno činjenično stanje i nepravilno primijenjeno materijalno pravo, stoga je valjalo tužbu usvojiti, poništiti rješenje tuženika i predmet vratiti tuženiku na ponovni postupak i odluku.

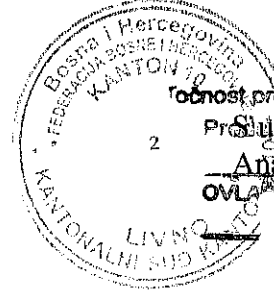
U novom postupku tuženik će omogućiti pristup informacijama, a pritom će imati u vidu i odredbu članka 5 i članak 8 Zakona o slobodi pristupa informacijama.

U tužbi je tužitelj tražio troškove postupka, a sud je o troškovima odlučio temeljem odredbe članka 397 stavak 3 Zakona o parničnom postupku koji se Zakon primjenjuje i u postupku u upravnim sporovima temeljem članka 55 Zakona o upravnim sporovima. Imajući

u vidu navedene odredbe nisu se stekli uvjeti da se tužitelju priznaju troškovi postupka, jer predmet spora nije konačno riješen, a prema općim načelima ovog Zakona naknada troškova spora podrazumijeva da se konačnom odlukom reguliraju troškovi spora obzirom na cjelokupan spor.

Zbog navedenog valjalo je odlučiti kao u dispozitivu na osnovu članka 36 stavak 2 Zakona o upravnim sporovima.

Zapisničar
Janja Mihaljević

točnost prethodno ovjerava-potvrđuje

Prokuratorica, sudac

Ana Kirstanović

OVLAŠTENI PRAVNIK SUDA

